

Kristus byl vzkříšen

Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. (1K 15:20)

1. čtení: Lukáš 24:1-12

Hlavní čtení: 1. Korintským 15:12-28

ÚVOD: STRACH ZE SMRTI, RADOST ZE ŽIVOTA

Milí bratři a milé sestry,

v posledním roce jsme nebývale silně masírováni zprávami o úmrtí lidí kolem nás. Statistiky, reportáže z nemocničního prostředí, úděsné předpovědi o *mrazácích na ulici*. Ještě před dvěma lety jen málokdo z nás jevil opravdový zájem např. o počet zesnulých lidí v České republice za měsíc březen. Co se však objevil covid-19, zajímají tyto zprávy kde koho. A i zde platí přímá úměra: Čím víc jsme tím vším masírováni, tím víc se bojíme. Bojíme se nemoci, bojíme se umírání, bojíme se smrti. Máme strach o sebe, o své příbuzné a přátele. A co my, křesťané? Máme strach z umírání a ze smrti? Jistěže ano! A není na tom jistě nic špatného. Na druhou stranu: My se zároveň smíme plnit nadějí na život věčný spolu s Ježíšem Kristem. Na věčný život po boku toho, který kdysi smrt porazil, sám nad ní zvítězil a jistě dopřeje vítězství i všem, kteří se ho ve víře budou držet.

Dnešní neděle je slavnostní připomínkou Kristova vzkříšení. Oslavou Kristova života, na který je smrt už krátká. Dnes si připomínáme, že Pán Ježíš – po své smrti na kříži – třetího dne vstal z mrtvých. A že se zjevil učedníkům jako živý Pán, který už smrti nepodléhá. Ba naopak: Který už smrti vládne. Který smrt zatlačil do kouta a jednou ji zahubí úplně.

Apoštol Pavel se setkal se vzkříšeným a živým Ježíšem při své cestě do Damašku. O tom jsme se zmínili při velkopátečních bohoslužbách. Sám Pavel o tom vypráví i v této pasáži:

- *Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, ² a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. ³ Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴ a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ⁵ ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. ⁶ Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. ⁷ Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. ⁸ Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. (1K 15:1-8)*

I. POKUD NIKDO Z NÁS VZKŘÍŠEN NEBUDE, PAK ANI KRISTUS NEVSTAL Z MRTVÝCH

Tuto radostnou zvěst Pavel kdysi zvěstoval korintským. Oni tomuto evangeliu uvěřili. Uvěřili, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Že je živý Pán, který je zve k životu. Nicméně někteří členové korintského sboru tvrdí, že nikoho dalšího (snad kromě Krista) se budoucí vzkříšení netýká. Jedni potichu a druzí nahlas tvrdí, že žádné vzkříšení z mrtvých nás v budoucnu nečeká.

Možná byli až příliš ovlivněni řeckým, pohanským myšlením, pro které je lidské tělo hnůj a odpad. *Proč by hnůj a odpad měl jednou znovu ožít? Stačí, když si lidská duše po smrti těla bude žít svým životem. Proč by se měla znovu spojit s tělem, které (naštěstí) zemřelo?* Tak o tom řečtí filosofové smýšleli.

Nebo ti korintští byli pod vlivem saduceů. Saduceové, jak známo, popírali myšlenku jakéhokoli života po smrti. *Až totiž umřeš, človče, tak jsi jednou provždy skončil.* Vidíte, že tyto nauky jsou „živé“ dodnes. Vždyť mnozí věří v duševní či duchovní život po smrti. A mnozí zase věří, že máme jen těchto pár let na zemi – a pak už vůbec nic.

Apoštolu Pavlovi se to však vůbec nelíbí, že se takové nauky šíří v křesťanském sboru. Má totiž silné podezření, že tímto postojem se podrývá ten nejdůležitější článek křesťanské víry, který zní: *Třetího dne vstal z mrtvých.* Apoštol zde tedy dává do přímé souvislosti vzkříšení Pána Ježíše Krista a naše budoucí vzkříšení. Pokud nebude žádné obecné vzkříšení z mrtvých, pak ani Kristus nikdy z mrtvých nevstal. A v tom případě jsme v pěkné bryndě, bratři a sestry! Jsme nahraní, vyřízeni! Pokud Kristus nevstal z mrtvých, pak by bylo snad lepší, kdybychom se vůbec nenarodili. Šílená myšlenka! Hrůza na to jen pomyslet!

Kdysi jsem navštívil bohoslužby v jednom evangelickém sboru. Byla tehdy zrovna velikonoční neděle. Bratr farář byl v dobrém rozmaru, sváteční náladu šířil kolem sebe už od začátku bohoslužeb. A pak začal kázat. A kázal moc pěkně. Byl to vůbec laskavý člověk, někdy ovšem lehoučce chaotický. A tak se mu po prvních několika větách kázání povedl skutečný kazatelský „majstrštyk“. Podíval se na nás a řekl: *Bratři a sestry, Kristus nebyl vzkříšen. Ihned se zarazil, zrudl a začal se omlouvat. Teda, pardon, Kristus byl vzkříšen. Samozřejmě že byl vzkříšen.* A do konce kázání se už jenom trápil.

II. CO BY SE STALO, KDYBY KRISTUS Z VRTVÝCH NEVSTAL?

Vidíte! Apoštolu Pavlovi není vůbec zatěžko pohrávat si s myšlenkou, že Pán Ježíš nebyl vzkříšen. On nás dokonce vyzývá, abychom se nad touto možností vážně zamysleli. Co by bylo, kdyby? Co by se stalo, kdyby Kristus nikdy z mrtvých nevstal?

1) Tak především: Pokud Pán Ježíš nevstal z mrtvých, **my jsme uvěřili klamu**. Nechali jsme se pořádně napálit. My všichni totiž věříme něčemu, co se nikdy nestalo. Věříme lži. Naše víra je prázdná. Je to pouze nafouknutá bublina. Novinářská kachna. Hoax. Tedy: Žádná radostná zpráva, nýbrž poplašná a lživá novina, která nemá pevnou oporu ve skutečnosti. Nemá žádné pravdivé jádro. Nemá se o co opřít.

Někdo by si mohl říct: *No, zas tak moc se nestalo, ne? Vždyť jde pouze o jeden článku víry. V Boha dál věříme. Podle Desatera žijeme. Lidi máme rádi. Tak o co jde? Navíc: Vždyť nám moc neuškodilo, když jsme jako děti přestali věřit, že nás před Vánoce navštěvuje skutečný Mikuláš, ne? A že už nevěříme na ježibaby v lese, to nám jenom pomohlo.*

Jenže: S vírou ve vzkříšeného Krista stojí a padá celá naše víra. Na této víře stojí celá církev. Jen si to vezměte: Věříme, že Kristus žije. Ale on nežije. Věříme, že se o nás stará, přimlouvá se za nás, mluví s námi. Ale ve skutečnosti nic z toho nedělá, protože je dávno mrtvý. Naše rozhovory s ním se odehrávají jen v naší hlavě. Podobně se bavíme s mrtvou babičkou. Trochu nás to potěší, zahřeje u srdíčka, ale je to všechno jen iluze. Dále: My věříme, že pro nás Kristus buduje své království. Že se pro nás jednou vrátí. Ale on pro nás nic nebuduje. A nikdy se pro nás nevrátí. A je úplně jedno, zda tomu klamu budeme dál věřit, nebo tomu věřit přestaneme. V obou případech to znamená: *Žádná naděje. Tento život a šlus. Těchto pár někdy dost mizerných let na zemi, a konec.*

2) A já jsem na tom ještě trošku hůř než vy, bratři a sestry. Protože já kázu vzkříšeného Krista, který však nikdy vzkříšen nebyl. **Kázu bludy. Hlásám lži**. Kdybych alespoň kázal o morálce! Kdybych alespoň svá vystoupení na kazatelně zneužíval k politickým agitacím! Jenže já kázu Krista ukřižovaného a vzkříšeného. Jsem tedy lhář, pokud Kristus nikdy z mrtvých nevstal. Mělo by mi být hrozně, když si představím, kolikrát jsem na hřbitově, nad otevřeným hrobem dosvědčoval z Písma všem zarmouceným, že *Pán Ježíš je vzkříšení a život*.

O tom také mluví apoštol Pavel. Pokud Kristus nebyl vzkříšen, pak apoštolové, a po nich všichni kazatelé, jsou lživí svědkové. Lživě svědčí o Bohu. A to je hřích: Lhát o Božích činech. To je hřích: Hlásat skutky Hospodina, které Hospodin nikdy neučinil. Copak nás těší, když o nás lidé šíří různé smyšlenky? Když se musíme obhajovat a říkat: *No, to jsem ale nikdy neudělal, to jsem nikdy neřekl*. A Pavel vlastně tvrdí: *Když my zvěstujeme, že Kristus vstal z mrtvých, a přitom ho Bůh nikdy nevzkřísil, pak nás jednou bude Bůh trestat za to, že jsme o něm lhali celému světu*.

Takže nejen podvedení ubožáci, ale i podvodníci. Záměrní lháři. A jak nám říkávaly maminky a babičky: *Kdo lže, ten krade a do pekla se hrabe*. Když takto kazatelé lžou, okrádají druhé lidi o realitu, nabízejí vzdušné zámky. Každý týden lžou lidem, kteří je svými příspěvky živí. Okrádají slušné lidi, nebo alespoň ty hloupé ovečky, co jim ty jejich lži ještě baští. Copak to není kritika křesťanství, bratři a sestry, na kterou v naší zemi narazíme na každém rohu?

3) A platí i to poslední: *Do pekla se hrabe*. Ano! **Do pekla se hrabeme**, pokud Kristus nikdy vzkříšen nebyl. Pokud totiž Pán Ježíš nevstal z mrtvých, ani naše viny Bůh nikdy nesmazal. Žijeme dál v hříchu. A trestem za hřích je smrt. Pavel říká:

- ¹⁷ *Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸ a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. ¹⁹ Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!*

Vždyť my jsme Kristem ospravedlněni k životu věčnému. (Ř 4:25) Ale pokud Kristus nebyl vzkříšen, pokud on sám nežije, nikdo z nás se nenarodil k životu věčnému. Kristus zemřel na kříži. Tečka. Smrt ho nakonec přemohla, pokud z mrtvých nevstal. A stejně tak přemůže hřích a smrt jednou i nás všechny. Apoštol Pavel v závěru této kapitoly slavnostně prohlašuje:

- ⁵⁴ *A když pomíjíte obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: 'Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! ⁵⁵ Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?' ⁵⁶ Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. ⁵⁷ Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! (1K 15:54-57)*

Ale teď nás nabádá, abychom na chvíli přemýšleli nad tím, že by tomu tak nebylo. Hřích poražen nebyl a vládne nad námi stále. Smrt poražena nebyla, naopak slavila vítězství nad Kristem a jednou spolu s hříchem bude slavit vítězství i nad námi. To je strašné pomýšlení!

4) Navíc: **Pokud se snažíme žít dobře, věrně, spravedlivě, milosrdně, k čemu je nám to dobré?** A k čemu to bylo všem, kteří před námi šli cestami víry a nyní jsou beznadějně ztraceni?

K čemu to bylo Abrahamovi, Mojžíšovi, Davidovi, Eliášovi, Danielovi, Petrovi, Janovi a Pavlovi? K čemu to bylo všem, kteří umírali pro svou víru v římských arénách, koncentračních táborech, komunistických lágrech? K čemu to bylo všem iráckým a syrským křesťanům, kteří svou víru v Krista v posledních letech zaplatili životem, byli mučeni či „pouze“ vyhnáni ze svých domovů? A k čemu to bylo vašim předkům, kteří se drželi evangelické víry postavené na Písmu, kvůli čemuž často strádali a trpěli? K čemu to bylo Janu Husovi? Pomníček nad Kopánkami, to je odměna za spravedlivý a pravdivý život? Že si ho celé generace s vděčností připomínají a váží si ho? K čemu to je dobré? Všechno je marnost. Marnost nad marnost, pokud Kristus nebyl vzkříšen. *Jsmo nejubožejší ze všech lidí*, protože vynakládáme čas, úsilí, dokonce někdy i ty peníze – pro nic. Zbytečně. Počínaje tím, že jsme dnes přišli do kostela, že posloucháme slova z Bible, že se účastníme večere Páně. Marnost. Zbývá nám jedině: Užít si zbytku života co nejsobečtěji. Nejlépe, jak jen to půjde. Utrhnout pro sebe co největší kus od všeho možného. Protože stejně po nás za chvíli nic nezbude. Slovy apoštola:

- *Jestliže mrtví nevstanou, pak 'jzeme a pijme, neboť zítra zemřeme'.* (1K 15:32)

III. NENECHTE SE ZVIKLAT

Bratři a sestry, vidíte, jak pevně je svázán celý náš život s Kristovým zmrtvýchvstáním? Každý dobrý čin, ke kterému se rozhodneme. Každá oběť, kterou přineseme. Každá pomoc, ke které se odhodláme. Každé laskavé slovo, které vypustíme z úst. To všechno stojí a padá s tím, zda byl či nebyl Ježíš vzkříšen. Proto na konci této kapitoly Pavel nakonec napíše:

- ⁵⁸ *A tak, moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.* (1K 15:58)

Naše práce není marná. Náš život není marný. Protože Kristus byl vzkříšen! Tak tomu věříme na základě prvních svědků. Také na základě prorockých slov samotného Ježíše, který dopředu mluvil nejen o své smrti na kříži, ale také o svém zmrtvýchvstání. (např. J 2:19; Mt 16:21) My věříme, že Kristus žije, především díky vnitřnímu svědectví Ducha svatého. Vždyť Duch svatý nám stále znovu připomíná a přesvědčuje nás, že to všechno je pravda pravdoucí. Nevěříme tomu proto, že se nám s touto myšlenkou žije lépe. Vždyť život těch, kteří se svěří vzkříšenému Kristu, není lehčí. Naopak: V mnoha ohledech je daleko náročnější a složitější. Je plný morálních dilemat. Plný vnitřního puzení k nesobecké lásce, což často přináší potíže a strádání. Plný sebezapření. Plný obětí.

A proto apoštol Pavel pochybuje jen na chvíli. A jen na oko. On je přece v první řadě kazatel a přímý svědek Vzkříšeného. On nechce vnášet do církve pochybnosti. Bůh chraň! On se nás naopak snaží přesvědčit o závažnosti a naprosté nezbytnosti Kristova vzkříšení. A také se v nás snaží znovu zažehnout radost z toho, že Kristus žije. Protože my často považujeme vzkříšení Pána Ježíše za samozřejmost, které už se nedivíme, z které už někdy ani nemáme radost. Ne! Není to žádná samozřejmost! Je to mocný a překvapivý zásah Boží. Zásah živého Boha, který má naprosto zásadní dopad pro náš život vezdejší i pro ten budoucí.

Minulý rok měla být v části Javorníku vypnuta elektřina. Ani na faře neměla jít. My jsme se na to připravili dopředu. Jen jsem to zapomněl včas oznámit panu Vintrlíkovi, který zrovna v kostele opravoval staré lavice. A tak pět minut před vypnutím elektřiny jsem vyběhl do sborového domu a s velikým pocitem trapnosti jsem se mu omlouval, že nepůjde elektřina, a že jsem mu to zapomněl říct. On se jen usmál a říkal: *Ale pane faráři, však já se bez toho obejdu. Kafe už jsem vypil. Já na to: Tomu věřím, že se bez toho obejdete ve sborovém domě. Ale elektřina nepůjde ani v kostele. Cože, vyhrkl ze sebe nevěřičně. No, tak to je průšvih. Tak to dneska neudělám vůbec nic.* V tu chvíli mě napadlo: *No, kostel třeba pojede.* Moc jsem tomu ale nevěřil.

Pět minut po deváté přiběhl pan Vintrlík na faru a s velikou radostí mi oznamoval: *Pane faráři, představte si, že elektřina v kostele funguje. Kostel nevypnuli.* A já na to duchapřítomně odpovídám: *Vidíte, pane Vintrlíku, kdybych vás před chvílí nevystrašil, ani byste si té elektřiny v kostele dnes nevážil.* Podíval se na mě a řekl: *Vy taky umíte nasbírat plusové body úplně ze všeho, že?* Tak tomu je: My lidé si víc vážíme něčeho, co najednou není úplně samozřejmé. A proto nám dnes apoštol položil otazník ke Kristovu vzkříšení. Chtěl nám tím říct toto: *Uvědomte si, že bez Ježíšova zmrtvýchvstání jste jako křesťané i jako lidé naprosto namydlení.*

- ²⁰ *Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.* ²¹ *A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: ²² jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.* ²³ *Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.*

Modlitba: *Náš vzkříšený a živý Pane Ježíši, my dnes oslavujeme tvé zmrtvýchvstání. My dnes prožíváme tvou blízkost a přítomnost v Duchu svatém. My se radujeme z toho, že jsi třetího dne vstal z mrtvých. Že smrt nad tebou nepanuje. Naopak: Že ty vládneš smrti. Daroval jsi nám nový život, což se v plnosti projeví, až jednou znovu přijdeš a vzkřísíš také nás. Chválíme tě za všechny, kteří před námi svěřili svůj život tobě. Jistě dobře udělali. I nás podepři, abychom celým životem mohli svědčit o tom, že jsi živý Pán, který život nabízí a rozdává. Amen.*